

Mến Tiếc

*Kính diếu vong linh nhà thơ Phương Triều
vừa qua đời ngày 14 tháng 11 năm 2008
tại Austin, Texas với nỗi niềm mến tiếc.*

PTT.

Đò Mỹ Thuận giờ đây không thấy nữa
Thôi cũng đành giả biệt đất Tiền Giang
Chiều Tân Hưng, hoa cũng tàn héo úa
Chợ Nha Môn cũng vắng bóng anh sang.

Anh bỏ quê đi, quê người, cũng bỏ
Những ngày xứ lạ, anh bước long đong
Giọt Sữa Đất⁽¹⁾ ngậm ngùi thương cố thổ
Thương tiếc anh như thể ngậm bồ hòn.

Anh gửi hôm nào, bài thơ còn đó
Mà bây giờ anh vội bỏ, anh đi
Những chuyện đời, anh không còn nghĩ đến
Nhưng tên tuổi anh, đời mãi khắc ghi.

Tôi ghé thăm anh một lần, lần cuối
Con phố xứ người trống vắng đơn côi
Bút đàm chuyện trò, một thời lao lý
Anh trôi trần gặng gượng phút tàn hơi.

Anh nhắc tôi nên một lần xuất bản
Những bài thơ đem đăng báo năm xưa
Tôi vẫn biết, thơ văn thời mạt kiếp
Thơ xứ này, đem đi bán ai mua.

Bằng hữu ngày nào, đi dần, đi hết
Nhưng vẫn còn đây tình nghĩa đệ huynh
Tâm sự rót vào men cay chén đắng
Nhưng với quê xưa, lòng vẫn nặng tình.

Nghe tin anh mất, lòng như dao cắt
Chua xót ngậm ngùi se thắt lòng đau
Từ nay bè bạn phải đành xa cách
Ôm nặng nỗi niềm thêm một vết đau.

Mến tiếc Phương Triều, thương hoài Xóm Mộ⁽²⁾
Thơ tặng còn đây, vội bỏ đi đâu?
Gió Tiền Giang, gió Nha Môn Sa Đéc
Có nghe không như ruột thắt gan bào.

Viết vội đôi dòng với lòng thương tiếc
Tháng năm lâm bệnh xơ xác hình hài
Đời anh đã nếm đủ mùi cay đắng
Giã biệt cõi đời, dứt nợ trần ai.

Anh sẽ sống và không bao giờ chết
Vì thơ anh sẽ sống mãi với đời
Cầu nguyện vong linh anh về yên nghỉ
Một kiếp nhân sinh, dứt cảnh đọa đày.

Austin, 15 tháng 11/2008

Phạm Thành Tính

Ghi chú: ⁽¹⁾ Giọt Sầu Đất, thơ do Lê Huỳnh xuất bản năm 2002

⁽²⁾ Xóm Mộ, thơ do Lê Huỳnh Xuất bản năm 2001